

[Krag.]

Adgang for det konservative Folkeparti til at gøre sin Indsats i disse store Problemers Løsning, og at man derfor maa holde sig udenfor. Socialministeren har nu oplyst, hvad den Overenskomst indeholder, som med Hensyn til Socialreformens Gennemførelse er sluttet mellem Regeringen, dens Partier og Venstre, og det er derved tilfulde bekræftet, at jeg talte Sandhed, naar jeg gjorde det konservative Folkeparti og dets Formand opmærksom paa, at der ikke om nogen Enkelthed var truffet en Aftale, som ikke stillede det konservative Folkeparti som fuldkommen ligeberettiget Faktor ved Siden af os andre, hvis det var rede til at deltage i Forhandlingen. Efter at dette er oplyst, søger man nu at klare sig med: Ja, men det vidste vi først nu, det fik vi ikke at vide paa et tidligere Tidspunkt! Jeg vil dog gøre opmærksom paa, hvad jeg allerede tidligere har sagt her i dette høje Ting, at jeg, medens Forhandlingerne stod paa mellem Repræsentanter for Regeringen og for Venstre, Gang paa Gang, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller smagfuldt har udtrykt sig, „løb ham paa Dørene“ for at faa Lejlighed til overfor ham at gøre Rede for, hvad Forhandlingerne gik ud paa, med Anmodning om, at vor Forhandlingsdelegation, Formænd og Næstformænd for begge Partier i begge Tingene, maatte blive sammenkaldt, for at vi i Enkeltheder kunde gøre Rede for, hvad Forhandlingerne hidtil gik ud paa, og hvilke Resultater der var naaet. Man svarede mig ganske simpelt dette: at gaa til saadanne Forhandlinger indenfor en snævrere Kreds repræsenterende de to Partier er Tidsspilde og unyttigt, hvis man overhovedet viger et Haarsbred fra Sterlingkursen 20! Saaledes er jo det faktiske Forhold, og Herregud, hvorfor ikke vedkende sig det? Jeg synes dog, det var det naturligste, i Stedet for stadig at agere den tilsidesatte Part, som er blevet sat udenfor saa haandfast, at det har været umuligt igen at finde frem til Forhandlingsbordet. Thi dette har jo intet som helst med det faktiske at gøre.

Jeg tillader mig endnu en Gang at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Hans Thyge Jacobsen: Jeg forstaaer saa udmærket godt, at Politikerne det ærede Medlem Hr. Krag blev nødt til at komme Ikke-Politikerne den højtærede Socialminister til Hjælp. Jeg ved, at mit Partis Formand har bedt om Ordet, og skal derfor

ikke svare det ærede Medlem Hr. Krag paa de sidst fremførte Bemærkninger; men jeg skal tillade mig at sige, at naar den højtærede Socialminister i Dag taber Taalmodigheden, kunde man jo spørge, om den højtærede Minister overhovedet er begyndt med at have Taalmodighed. Det er i alt Fald en given Ting, at man har sjælden set en Minister udøve Mage til Hastighed for at faa Socialreformen omfattet af det store Forlig. Den højtærede Minister kommer og siger — og han gør det indledningsvis med virkelig højtidelig Stemmeføring, at nu vil han for sit Vedkommende offentliggøre — det kan der nemlig ikke ske noget ved, siger den højtærede Minister med Reverens hen til sine Partifæller — Protokollen fra Kanslergade, thi han har tabt Taalmodigheden overfor de Konservative. Og hvad siger saa den højtærede Minister? Den højtærede Minister siger, at det, som man er blevet enig om i Kanslergade, er ikke noget som helst andet end det, som alle 4 Parter i Underudvalget vidste Besked om. Men hvorfor i Alverden har den højtærede Minister da ventet med at tabe Taalmodigheden til i Dag? Jeg forstaaer saa godt, at det ærede Medlem Hr. Krag saa, at her brændte den paa, og her maatte der skrides ind. Men lad det ærede Medlem Hr. Christmas Møller tage sig af det.

Den højtærede Minister taber altsaa først i Dag, den 8. April, Taalmodigheden og kommer og gør opmærksom paa, hvad Forliget gik ud paa med Hensyn til Socialreformen. Jeg spørger: hvad Interesse har vi af at faa det at vide i Dag, hvor vi staaer ved tredie Behandling af Lovforslaget? Jeg spørger: hvorfor kom den højtærede Minister ikke i Tide og gjorde opmærksom paa, hvad Forliget gik ud paa? Først nu kommer den højtærede Minister og siger, at Forliget Socialreformen vedrørende er ikke andet end, hvad alle Underudvalgets Medlemmer maatte vide Besked om.

Jeg erindrer om, at vi fra vor Side fremsatte en Forespørgsel til den høje Regering, om hvad Forliget gik ud paa i Enkeltheder. Enhver ved, at Regeringen lod vente 39 Dage med Besvarelsen, og saa besvarede den overhovedet ikke Forespørgselen.

Naar nu den højtærede Socialminister i Dag er begyndt at offentliggøre Protokollen fra Kanslergade, henstiller jeg til ham, om han ikke vil fortsætte dermed. Der var jo Mulighed for, at der saa kunde komme en mere solid Basis for Forhandlingerne i de obligate, reglementerede Udvalg her paa Rigsdagen.